

Ce este omul

Ce este omul

“Dumnezeu, în adevăr, a pus totul sub picioarele Lui” (27). Toate le-a supus Domnului Hristos. Această expresie este din Psalmul 8, un psalm ciudat, deși foarte simplu. Psalmistul privește natura, marea întinsă, munții înalți; iar pe om îl vede așa de mic! Și întreabă atunci: Ce este omul ca să-l bagi în seamă și să-ți aduci aminte de el?

Dar și omul este o ființă foarte ciudată. Cuvântul lui Dumnezeu ne dă răspunsul la întrebarea ce este omul, dar și răspunsurile sunt așa de ciudate! Omul este foarte mic, o furnică pe pământ, o ființă mică și neînsemnată. Cu toate acestea este așa de mare încât după Cuvântul lui Dumnezeu el este coroana creației. Cu ce l-a înzestrat Dumnezeu pe om n-a mai înzestrat pe nimeni. Celelalte viețuitoare au instinctul lor după care se conduc, dar nici una nu ajunge pe om.

Ce este deci omul? O ființă mică. Ce însemnătate are el? Își dă ifose, dar nu este nimic: azi este, mâine nu mai este. Isaia prorocul spune că omul este ca iarba: răsare, crește, apoi se usucă și floarea ei cade jos. Acesta este omul! Iacov spune că omul este ca un abur care se arată puțin și după aceea piere. Totuși el este nemuritor: trecător în ce privește trupul lui, dar nemuritor în ce privește sufletul.

Ce este omul? O ființă păcătoasă până în măduva oaselor, care poate ajunge la atâta decădere încât să fie numit un diavol. Așa a fost numit Iuda (Ioan 6.70). Totuși omul este coroana creației și poate să ajungă la o stare așa de înaltă încât să fie ca Domnul Isus: moștenitor al slavei și împreună moștenitor cu El.

Contrastele acestea între mic și mare, trecător și veșnic, păcătos și totuși un moștenitor al slavei sunt înșirate în Cuvântul lui Dumnezeu. Care a fost gândul lui Dumnezeu? L-a făcut pe om să stăpânească pământul. Toate le-a supus sub picioarele lui: oile, boii, peștii și tot ce străbate cărările mărilor.

Omul n-a rămas însă la gândul lui Dumnezeu. A săvârșit păcatul și de atunci nu-i mai sunt supuse toate; animalele nu mai ascultă de om, ba unele se reped la el ca să-l sfâșie. Altădată n-a fost așa. Diavolul a putut să intre în șarpe și femeia a stat de vorbă cu șarpele. Acum fugi de șarpe, oricât de mic ar fi el, pentru că instinctiv ai groază de el. Animalele au și ele groază de om. Aceasta este și ea o urmare a păcatului.

Psalmul 8 spune: l-ai supus toate; dar iată că nu-i sunt supuse. Duhul Sfânt dă lămurire prin scriitorul epistolei către Evrei și prin apostolul Pavel. Ce este omul? Omul este Hristos. Ca să stârneasă oarecum compătimire, Pilat a scos pe Domnul Isus afară și a spus: “Iată Omul!” Cu coroana de spini pe cap, cu sceptorul în mână, cu sângele curgând pe frunte, cu spinarea zdrelită de biciuire: Iată Omul! Ei n-au putut să-L sufere: “Ia-L, ia-L, răstignește-L!”

Totuși El este Omul. El este și modelul după care Tatăl modelează pe toți câți urmează Domnului Hristos; Lui toate îi sunt supuse. Acum încă nu-l sunt supuse, dar încet-încet se întinde stăpânirea Lui și peste oamenii care se încred în El, și peste pământ, și peste cer, și peste persoane și peste lucruri.

“Dar când zice că totul l-a fost supus, se înțelege că afară de Cel ce l-a supus totul. Și când toate li vor fi supuse, atunci chiar și Fiul Se va supune Celui ce l-a supus toate, pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți” (27,28). Este vorba de cei credincioși, cum se arată și la Coloseni 3.11: “Aici nu mai este nici grec, nici iudeu, nici tăiere împrejur nici netăiere împrejur, ci Hristos este totul și în toți.” Deci este vorba de toți cei credincioși. În Hristos nu mai este deosebire de națiune, de cultură, de familie, de rang. Hristos este totul și în toți credincioșii Lui.